

- 1 תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף ב עמוד א
- 2 /מתני'/. ארבעה אבות נזיקין: השור, והבור, והמבעה, וההבער. לא הרי השור כהרי המבעה, ולא הרי המבעה
 3 כהרי השור. ולא זה וזה שיש בהן רוח חיים, כהרי האש שאין בו רוח חיים. ולא זה וזה שדרכן לילך ולהזיק, כהרי
 4 הבור שאין דרכו לילך ולהזיק. הצד השווה שבהן - שדרכן להזיק ושמירתן עליך. וכשהזיק, חב המזיק לשלם
 5 תשלומי נזק במיטב הארץ.
- 6 גמ'. מדקתני אבות - מכלל דאיכא תולדות, תולדותיהן כיוצא בהן או לאו כיוצא בהן? גבי שבת תנן: אבות מלאכות
 7 ארבעים חסר אחת; אבות - מכלל דאיכא תולדות, תולדותיהן כיוצא בהן, לא שנא אב - חטאת, ולא שנא תולדה -
 8 חטאת, לא שנא אב - סקילה, ולא שנא תולדה - סקילה. ומאי איכא בין אב לתולדה? נפקא מינה, דאילו עביד שתי
 9 אבות בהדי הדדי, אי נמי שתי תולדות בהדי הדדי - מחייב אכל חדא וחדא, ואילו עביד אב ותולדה דידיה - לא
 10 מחייב אלא חדא. ולרבי אליעזר דמחייב אתולדה במקום אב, אמאי קרי ליה אב ואמאי קרי לה תולדה? הך דהוה
 11 במשכן חשיבא - קרי ליה אב, הך דלא הוה במשכן חשיבא - קרי לה תולדה.
- 12 רש"י מסכת בבא קמא דף ב עמוד א
- 13 לא מחייב אלא חדא - אאב מלאכה אבל אתולדה דידיה לא מחייב.
- 14 ותוספות מסכת בבא קמא דף ב עמוד א
- 15 ולרבי אליעזר אמאי קרי ליה אב - וא"ת ונימא דנפקא מינה לענין התראה שצריך להתרות אתולדה משום אב דידיה
 16 כדאמרין בפרק תולין (שבת דף קלח.) משמר משום מאי מתרין ביה רבה אמר משום בורר רבי זירא אמר משום
 17 מרקד וי"ל דהכי פריך משום מאי מתרין ביה שהוא חייב רבה אמר משום בורר אבל התרו בו משום מרקד פטור
 18 דכיון שהוא מתרה בדבר שאין דומה סבר שמלעיג בו ופטור אבל אם התרו בו ואמר אל תשמר חייב ועי"ל דזהו
 19 שמתרץ הך דהואי במשכן קרי ליה אב וצריך להתרות התולדה בשמה ועוד דנוטע ומבשל אין צריך להתרותו משום
 20 אב ואם התרה משום התולדה חייב ואפ"ה לא חשיב ליה בפרק כלל גדול.
- 21 ה"ג הך דהואי במשכן חשיבא קרי ליה אב הך דלא הואי במשכן חשיבא קרי ליה תולדה - ולפי הך גירסא בא
 22 לאפוקי כמה מלאכות שלא היו חשובין והיו במשכן דתולדות נינהו ולא אבות מלאכות כדאמרין בפרק במה טומנין
 23 (שבת דף מט:) הם העלו הקרשים מקרקע לעגלה דהיינו הכנסה ומושיט בדיוטא אחת ואית דגרסי הך דהוה
 24 במשכן וחשיבא קרי לה אב הך דלא הוה במשכן ולא חשיבא קרי לה תולדה ולפי גירסא זו צריך לומר דבעי תרתי
 25 אבל חשיבא ולא הוה במשכן או איפכא הוה תולדה.
- 26 שיטה מקובצת מסכת בבא קמא דף ב עמוד א
- 27 מהר"י כץ
- 28 עוד שם. תימה לר' מאי שנא דתולדה דשבת ילפינן לה מקראי בפרק הבונה דרשינן הנה אבות מהנה תולדות
 29 ותולדות דנזקין לא ילפינן מקראי אלא מסברא לקמן בשמעתין. ונראה למהר"י כ"ץ אי לאו קרא הוה ממעטינן
 30 תולדות מדנסמכה פרשת שבת למלאכת המשכן כי היכי דממעטינן שאר מלאכות דלא הוו חשיבי. ע"כ.
- 31 מהר"י כץ
- 32 אאב מחייב אתולדה לא מחייב וכו'. הקשה מורי הרב ודלמא לאו משום גריעותא דתולדה היא אלא משום דהוה
 33 כעושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת דאינו חייב אלא אחת כדתנן בפרק כלל גדול. ותירץ דמשום גריעותא

- 1 דתולדה הוי פטור דאלו עביד שתי מלאכות בהדי הדדי אף על גב דדמיין אהדדי חייב על כל אחת ואחת כדמוכח
 2 בפרק כלל גדול דזורה ומרקד ובורר דדמיין אהדדי וחייב על כל אחת ואחת. תוספות מהר"י כהן צדק.
- 3 שיטה מקובצת מסכת בבא קמא דף ב עמוד א
- 4 תוס' שאנץ
- 5 וזה לשון תוספות שאנץ: וא"ת דהתם בפרק אמרו לו אמרינן רבי אליעזר מחייב על ולדי מלאכות במקום אבות הא
 6 אב ואב לא מחייב אלא חדא ומפרש לה התם בין לרב יוסף ובין לרבא אלמא בדבר זה יש חילוק. יש לומר דלאו
 7 היינו משום שזה אב וזה תולדה אלא שכל אחד ואחד כאב בפני עצמו ולכך חייב תרתי. ואם תאמר לימא דנפקא
 8 מינה לענין התראה שצריך להתרות בתולדה משום אב וכו'. וי"ל דההיא דהתם נמי הכי פירושו וכו'. ומיהו בלאו הכי
 9 לא קשיא מידי מההיא דשמעתין דלא מצי למימר דלהכי קרי ליה אב דצריך להתרותו אתולדה משום אב דאם כן
 10 ניתני נוטע ומבשל דבהנהו אין צריך להתרותן משום אב ואם התרו בו אתולדות משום נוטע חייב. וכי תימא מנא
 11 ליה דלרבי אליעזר לא חשיב להו אי ממתניתין דכלל גדול דאבות מלאכות ארבעים חסר אחת הא אמרינן התם
 12 דאתיא (אליבא) דלא כרבי אליעזר. וי"ל דקים ליה לתלמודא דלרבי אליעזר לא חשיב להו. ויש מתרצים שזהו בכלל
 13 התירוץ שמתרץ הך דהויא במשכן וכו' והא דלא משני הכי לרבנן דניחא ליה לשנויי תירוץ שאינו יכול לשנות לרבי
 14 אליעזר אלא לרבנן דאב ותולדה דידיה לא מחייב אלא חדא דס"ד דמחייב תרתי משום דהוי כשתי אבות. אי נמי יש
 15 לומר דהך דהתם היינו לרבנן אבל לרבי אליעזר דמחמיר בתולדה כמו על האב מסתמא כי עביד תולדה אין צריך
 16 להתרות משום אב. ע"כ.
- 17 שיטה מקובצת מסכת בבא קמא דף ב עמוד א
- 18 הקשה מהר"ר יחיאל ולימא דנפקא מינה דאם הוציא והכניס חצי גרוגרת האב והתולדה מצטרפין לעשות חצי
 19 שיעור כשיעור שלם מה שאין כן באבות דאם הוציא חצי גרוגרת וחזר וטחנה פטור. ותירץ הואיל וליכא נפקותא
 20 בשאר מלאכות לא קאמר. ע"כ. תוספות מהר"י כ"ץ.
- 21 שיטה מקובצת מסכת בבא קמא דף ב עמוד א
- 22 עוד כתוב בתוספות ואם התרה אתולדה משום נוטע וכו'. ממה שאמרו ואם התרה אתולדה משום נוטע ולא אמרו
 23 ואם התרו בהם משום עצמם שמע מינה שכך דעת התוספות שצריך להתרות אתולדה משום נוטע ומבשל. וקשה
 24 למה אמרו אותה בלשון דיעבד. וי"ל שאמרו אותה כך לפי שנוכל להתרות משום זורע ואופה שהם אבות חשובות
 25 יותר מנוטע ומבשל לפיכך לא אמרו דיעבד. וא"ת מה ראייה מנוטע ומבשל שלא מנה אותם כדי שנלמוד שאין צריך
 26 להתרות משום אב נימא דהא דלא מנה אותם בעבור שיש זורע ואופה שיכול להתרות בתולדות משום זורע ואופה
 27 לעולם אימא לך שצריך להתרות על התולדה משום אב. וי"ל דיש תולדות דנוטע ומבשל שהם דוקא תולדות להם
 28 ולא לזורע ואופה כגון מפשח בזמורות שזהו תולדה דנוטע ולא תולדה דזורע וכן משליך עץ לתנור שזהו תולדה
 29 דמבשל ולא תולדה דאופה ואם כן הראייה שהביאו התוספות מנוטע ומבשל ממה שלא מנה אותם ראייה טובה היא.
 30 ע"כ מגליונות.
- 31 תלמוד בבלי מסכת שבת דף צו עמוד ב
- 32 אשכחן הוצאה, הכנסה מנלן? סברא היא, מכדי מרשות לרשות הוא, מה לי אפוקי ומה לי עיולי? מיהו, הוצאה -
 33 אב, הכנסה - תולדה. ומכדי, אהא מיחייב ואהא מיחייב, אמאי קרי לה האי אב ואמאי קרי לה האי תולדה? - נפקא
 34 מינה: דאי עביד שתי אבות בהדי הדדי, אי נמי שתי תולדות בהדי הדדי - מיחייב תרתי, ואי עביד אב ותולדה דידיה
 35 - לא מיחייב אלא חדא. - ולרבי אליעזר דמחייב אתולדה במקום אב, אמאי קרו לה אב ואמאי קרו לה תולדה? - הך

- 1 דהואי במשכן חשיבא - קרי לה אב, הך דלא הואי במשכן חשיבא - לא קרי לה אב. אי נמי: הך דכתיבא - קרי אב,
2 והאי דלא כתיבא - קרי תולדה.
- 3 תוספות מסכת שבת דף צו עמוד ב
- 4 ולרבי אליעזר דמחייב אתולדה במקום אב אמאי קרי לה אב כו' - הוה מצי למימר דנפקא מינה לענין התראה כדפי'
5 בפ' כלל גדול (לעיל עג:) ואיכא למימר דהיינו דקמשני הך דהוות במשכן חשיבא כו' אית דגרסי הך דהוות במשכן
6 חשיבא קרי לה אב והך דלא הוות במשכן חשיבא קרי לה תולדה ולפי זה יש מלאכות דהוו במשכן כגון מנכש
7 ומשקה זרעים דלא חשיבי ולא הוו אבות וכן אי גרסינן דהוות במשכן וחשיבא קרי לה אב אבל אי גרסינן הך דהוות
8 במשכן חשיבא וקרי לה אב הך דלא הוות במשכן לא חשיבא וקרי לה תולדה לפי זה התולדות לא היו במשכן.
- 9 אי נמי הך דכתיבא קרי לה אב - הך לישנא לא איצטריך אלא משום הוצאה.
- 10 חידושי הרמב"ן מסכת שבת דף צו עמוד ב
- 11 לר' אליעזר דמחייב אתולדה במקום אב אמאי קרי ליה אב ואמאי קרי ליה תולדה. פי' גמרא גמיר לה דכולהו רבנן
12 קרו להו אבות וקרו להו תולדות, אבל אנן לא שמעי' ל' לר"א דקרי להו אבות ותולדות דאי ממתני' דפ' כלל גדול
13 הא אוקימנא שם (כריתות ט"ז ב') דלא כר"א, ופי' הדברים אמאי קרי ליה אב ואמאי קרי ליה תולדה למאי הלכתא
14 ומאי נפקא לן מינה לענין דינא, דאלו טעמא דמלתא ודאי פשיטא לן אפי' לרבנן משום דהוו במשכן, ואף על גב
15 דאיכא דהוו ומיקרו תולדות, לפי שהן בכלל האחרות לגמרי ודין הוא שלא יהיו חלוקות מהן לענין חטאת, כדאמרי'
16 בפרק כלל גדול גבי כותש ובורר וזורה, ואי קשיא דלמא להכי קרי ליה אב וקרי ליה תולדה משום דאי עביד אב ואב
17 דידי' בהעלם אחד לא מיחייב אלא חדא וכי עביד אב ותולדה דידיה מיחייב תרתי, דהכי אמרי' במס' כריתות בפ'
18 אמרו לו (ט"ו א'), לאו מילתא היא דאנן הכי קאמרי' למאי הלכתא קרי להו תולדות ליקרינהו לכולהו אבות או
19 מלאכות סתם ויהיו חלוקות באמת, ומיהו הא קשיא לי דלמא להכי קרי להו תולדה דאי מתרי בה משום אב דידה
20 מיחייב, כדאמרי' לקמן (קל"ח א') משמר משום מאי מתרינן ביה רבה אמר משום בורר ר' זירא אמר משום מרקד,
21 ואלו הוו כולהו אבות והתרה באב זה משום אב אחר אינה התראה כלל, וי"ל דלר' אליעזר כיון דהן חייבין בעצמן
22 צריכות התראה בשמן ממש, ומפרקי' לר"א באמת לא נפקא לן מידי לענין דינא אלא הך דהואי במשכן חשיבא וקרי
23 ליה אב והך דלא הואי במשכן לא חשיבא וקרי ליה תולדה, ואף על גב דאיכא דהוו במשכן וקרי להו תולדות כגון
24 שובט ומדקדק וכותש ומכניס, דלמא ר"א מני להו אבות הואיל והוו במשכן דהא לית ליה מתני' דאבות מלאכות,
25 א"נ לר' אליעזר חד אב מיקרו ומני כותש ובורר בחד אב וכן מיסך ושובט שניהם דבר אחד הם, והם אב אחד דומיא
26 דכותש וכותש. ומ"מ אני תמה למה באו אלו השאלות על הכנסה והוצאה ולא שאלן סתם על מתני' דאבות
27 מלאכות, וי"ל מפני שזו תולדה ראשונה ששנינו בסדר המשנה וכיון שהשלים דין הוצאה והתחיל בהכנסה מיד
28 שאל.
- 29 ויש לפרש בענין אחר דקס"ד שהאבות הן מלאכות עיקריות ותולדות הן מלאכות שטפלות להן כגון מעמר וכניף
30 מילחא, ובונה וחופר גומא או מכבד, שאלו באת לעשותן אבות אי אפשר שאין להן שם אלא לטפלן לאבותיהן, אבל
31 הוצאה והכנסה מעלתה וחיובה של מלאכה זו כזו מ"ט הויא חדא אב וחדא תולדה, ופריק נפקא מינה להכי,
32 ומסתברא הוצאה דמפרש בה קרא הוא אב, ולר"א מאי נפקא לן מינה ומתרץ משום חשיבות דמשכן. וגירסת
33 הספרים הך דהואי במשכן חשיבא הך דלא הואי במשכן לא חשיבא הך דכתיבא קרי ליה אב הך דלא כתיבא קרי
34 לה תולדה, ופי' הואי במשכן קאמר משום שאר אבות, וקאמר כתיבא משום הוצאה, דהכנסה נמי הואי התם אלא
35 הך דמפרש ליה קרא תפיס ליה אב. ואיכא דגרסי הך דהואי במשכן וחשיבא קרי ליה אב הך דלא הואי במשכן ולא
36 חשיבא קרי ליה תולדה, וכדאמרן לרבנן, ולא מיחוורא הך גירסא משום דכל דהוו במשכן ודאי חשיבי אלא שיש מהן
37 שהם בכלל האחרות ולר"א טפי מחשב להו כי קרי להו תולדה מכי קרי להו אב, דכי קרי להו אב בהדי ההוא אב
38 דדמי ליה מיחשבי כגון כותש בכלל בורר, ותולדה חשיב לעצמה.

- 1 הר"ן על הרי"ף מסכת שבת דף מא עמוד א
- 2 ולפיכך כיון שדחינו ראיות הללו אפשר לפרש הך מסוכרייא דנזייתא שהיא ברזא שבדופן החבית אלא שעדיין קשה
3 לפי שסחיטה זו אינה אב מלאכה אלא תולדה היא כעין מפרק שהוא תולדה דדש ובודאי לא דמי לדש אלא היכא
4 שהוא צריך למשקה שהוא נסחט ממנה דהיכא שאינו צריך לו לא דמי לדש כלל ואמאי מיחייב הוה ליה כסוחט
5 כבשין דאמרינן לקמן בפרק חבית (דף קמה א) דלגופו מותר וכי תימא הרי מצינו איסור סחיטה אף על פי שאינו
6 צריך למשקין הנסחטין דאמרינן לקמן בפרק אלו קשרים [דף קיג ב] לעבר זמנין דמתווסין מאני' במיא ואתי לידו
7 סחיטה ובפרק חבית נמי תנן גבי אלונטית [דף קמז ב] ולא [יביאנו] בידו ומפרש בגמרא משום סחיטה וכן בפרק יום
8 טוב שחל [דף יח א] גבי טבילת כלים מכל הני לא אריא שכבר פירש רבינו תם ז"ל דתרי גוני סחיטה נינהו חד
9 תולדה דמלבן וחד תולדה דדש וההוא דהוה תולדה דמלבן היינו דוקא בבגד המתלבן ובמשקים המלבנין ואפשר
10 שאף היין מלבן כדאמרינן התם [סוכה מ א] לאכילה ולא למשרה לאכילה ולא לכובסה וההוא דהוי תולדה דדש
11 איתנהו בכלהו משקין ובלבד שיהא צריך למשקין הנסחטין דומיא דדש והך מסוכרייא משום סחיטה דמלבן אין בה
12 שאפילו תמצא לומר שהיין מלבן וכדכתיבנא מכל מקום אין המסוכרייתא מתלבנת שאין דרך ליבון בכך ומשום
13 סחיטה שהיא תולדה דדש נמי ליכא שהרי אינו צריך למשקין הנסחטין ממנה וכיון שכן אמאי אסור להדוקה י"ל דאין
14 הכא נמי דמדאורייתא לא מיתסר אלא מיהו כיון דקא סחיט במשקין שדרך סחיטה בהן מיתסר מדרבנן:
- 15 סליקו להו שמונה שרצים
- 16 תלמוד בבלי מסכת שבת דף עג עמוד ב
- 17 הזורע והחורש. מכדי, מכרב כרבי ברישא, ליתני חורש, והדר ליתני זורע! תנא בארץ ישראל קאי, דזרעי ברישא
18 והדר כרבי. תנא: הזורע והזומר והנוטע והמבריק והמרכיב כולן מלאכה אחת הן. מאי קא משמע לן? [הא קא
19 משמע לן]: העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת - אינו חייב אלא אחת. אמר רבי אחא אמר רבי חייא בר אשי
20 אמר רבי אמאי: זומר חייב משום נוטע, והנוטע והמבריק והמרכיב חייב משום זורע. משום זורע אין, משום נוטע לא?
21 אימא: אף משום זורע. אמר רב כהנא: זומר וצריך לעצים - חייב שתיים, אחת משום קוצר ואחת משום נוטע. אמר
22 רב יוסף: האי מאן דקטל אספסתא - חייב שתיים, אחת משום קוצר ואחת משום נוטע. אמר אביי: האי מאן דקניב
23 סילקא - חייב שתיים, אחת משום קוצר ואחת משום זורע.
- 24 תוספות מסכת שבת דף עג עמוד ב
- 25 משום זורע - אין להוכיח מכאן דצריך להתרות אתולדה משום אב דהא לא קאמר שצריך להתרותו משום זורע אלא
26 דאם התרה בו משום זורע דחייב אבל בריש פרק תולין (לקמן קלח.) משמע קצת דצריך להתרות אתולדה משום
27 אב דקאמר משמר משום מאי מתרינן ביה (שיהא חייב) רבה אמר משום בורר רבי זירא אמר משום מרקד וגם זה
28 יש לדחות דהכי פירושו משום מאי מתרינן ביה שיהא חייב רבה אמר משום בורר אבל אם התרו בו משום מרקד
29 פטור כיון דמתרהו משום דבר שאינו דומה לו הוא סבר שהוא מלעיג בו ופטור אבל אם התרה בו סתם אל תשמר
30 חייב ונראה שגם ר"ח רוצה לפרש כן ועוד ראייה דבריש בבא קמא (דף ב.) קאמר ולר' אליעזר דמחייב אתולדה
31 במקום אב אמאי קרי ליה אב ואמאי קרי ליה תולדה ולא משני דלהכי קרי ליה אב דצריך להתרות אתולדה [משום]
32 אב.
- 33 וצריך לעצים - נראה דאפילו לר' יהודה דמחייב מלאכה שאינה צריכה לגופה בעינן צריך לעצים דלא מיקרי בעצים
34 קוצר אלא בענין זה מידי דהוה אקורע על מנת לתפור ומוחק על מנת לכתוב וכדאמר רבי יוחנן לקמן בפ' חבית (דף
35 קמה.) אחד כבשים ואחד שלקות שסחטן לגופן מותר למימיהן חייב חטאת ואמאי שרי לגופן ליהויה כמלאכה שאינה
36 צריכה לגופה אלא טעמא לפי שאין דרך דישה בכך.

- 1 תוספות מסכת שבת דף צה עמוד א
- 2 ומיהו תימה לר"י כיון דמותר לגבן בי"ט מן התורה אפילו באפשר אפילו לא יהא מותר מדרבנן אלא בדלא אפשר
- 3 אם כן נפל ביתו בי"ט יהא מותר לבנותו בי"ט דמתוך שהותר בנין לצורך דמגבן הוי משום בונה כדאמר בסמוך
- 4 הותר נמי שלא לצורך ובלבד שיהא צורך היום לאכול בתוכו שלא יכנו שרב ושמשי וי"ל דאסור מדרבנן דהוי עובדא
- 5 דחול כי היכי דאסורין טחינה והרקדה ביום טוב.
- 6 רש"י מסכת שבת דף סח עמוד א
- 7 אב מלאכה דנקט לאו למעוטי תולדות, דהוא הדין לתולדות, ובלבד שיהו תולדות דשני אבות, אלא למעוטי היכא
- 8 דהוו שני תולדות דאב אחד, או אב ותולדה שלו, דאינו חייב אלא אחת, כדקתני סיפא: העושה מלאכות הרבה מעין
- 9 מלאכה אחת, שתי תולדות של אב אחד - אינו חייב אלא חטאת אחת, דהרי הוא כעושה וחוזר ועושה בהעלם
- 10 רמב"ם הלכות שגגות פרק ז
- 11 הלכה ה
- 12 העושה אב ותולדותיו בהעלם אחת אינו חייב אלא חטאת אחת, ואין צריך לומר העושה תולדות הרבה של אב אחד
- 13 שאינו חייב אלא חטאת אחת.
- 14 הלכה ו
- 15 עשה תולדה של אב זה ותולדה של אב זה בהעלם אחת, יראה לי שהוא חייב שתי חטאות.
- 16 הלכה ז
- 17 עשה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת, כגון שזרע והבריך והרכיב בהעלם אחת אינו חייב אלא חטאת אחת, וכבר
- 18 נתבאר בהלכות שבת האבות והתולדות והמלאכות שהן מעין אבות.
- 19 הלכה ח
- 20 עשה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בשבתות הרבה בין בזדון שבת ושגגת מלאכות בין בשגגת שבת וזדון
- 21 מלאכות חייב על כל מלאכה ומלאכה, כיצד ידע שהיום שבת וזרע בו מפני שלא ידע שהזריעה מלאכה, וכן בשבת
- 22 שנייה ידע שהוא שבת ונטע בה מפני שלא ידע שהנטיעה אסורה משום מלאכה, וכן בשבת שלישיית הבריך מפני
- 23 שלא ידע שההברכה מלאכה, חייב על כל אחת ואחת אף על פי שהיא מעין מלאכה אחת, מפני שהשבתות כגופין
- 24 מוחלקין.
- 25 הלכה ט
- 26 שגג שהיום שבת וזרע בו והוא יודע שהזריעה מלאכה, וכן בשבת שנייה שכח שהוא שבת ונטע בו והוא יודע
- 27 שהנטיעה מלאכה, וכן בשלישית שכח שהוא שבת והבריך אף על פי שידע שההברכה מלאכה הרי זה חייב על כל
- 28 אחת ואחת, שהימים שבין שבת לשבת הרי הן כידועה אחת לחלק. אחד, ואין חילוק חטאות בהעלם אחד אלא
- 29 בגופי עבירה שאינן דומין, או בחילוק שבתות לענין שגגת שבת.
- 30
- 31

- 1 כסף משנה הלכות שגגות פרק ז
- 2 הלכה ו
- 3 [ו] ומ"ש עשה תולדה של אב זה וכו' יראה לי שהוא חייב שתי חטאות. מצאתי כתוב שנשאל ה"ר אברהם בנו של
 4 רבינו למה אמר יראה לי והלא גמרא ערוכה בריש ב"ק מאי איכא בין אב לתולדה נ"מ דאי עביד שני אבות בהדי
 5 הדדי א"נ שתי תולדות בהדי הדדי מיחייב תרתי א"כ מאי יראה לי דקאמר. והשיב לא אמר בגמרא שתי תולדות
 6 של שני אבות ולפיכך אמר יראה לי שאפשר לומר דהאי דאמרינן בגמרא שתי תולדות של אב אחד לאו אליבא
 7 דהלכתא ואפשר שנתעלם זה המקום ממנו ז"ל בעת שכתב יראה לי ומ"מ הדין אמת ואליבא דהלכתא עכ"ל. ואני
 8 שמעתי ולא אבין מ"ש שאפשר לומר דהא דאמרינן בגמרא שתי תולדות של אב אחד שהרי מק"ו יש לחייב על שתי
 9 תולדות משני אבות. והר"י קורקוס ז"ל כתב שיש לדחוק שכתב כן רבינו מפני שיש תולדה דשייכא לשני אבות ואם
 10 התרו בו משום זה או משום זה חייב כגון משמר דאי אתרו ביה משום בורר חייב ומשום מרקד חייב והשתא אם
 11 עשה תולדה מאחת מאלו השני אבות ועשה גם תולדה זו דשייכא לאב של התולדה האחרת ולאב אחר גם כן סד"א
 12 שלא יתחייב אלא אחת כיון ששתי התולדות מאב אחד הם קמ"ל כיון שאחת מהן שייכא גם לאב אחר חייב שתיים
 13 ושדינן זו בתר האב האחר והרי הם של שתי אבות. מ"מ דוחק לפרש כן דלא הוה סתים רבינו. והיותר קרוב אצלי
 14 שלא היה גורס בגמ' א"נ שתי תולדות בהדדי הדדי ולכך כתב יראה לי עכ"ל:
- 15 רמב"ם הלכות שבת פרק ז
- 16 הלכה ג
- 17 וכן אחד הזורע זרעים או הנוטע אילנות או המבריך אילנות או המרכיב או הזומר, כל אלו אב אחד הן מאבות
 18 מלאכות וענין אחד הוא, שכל אחת מהן לצמח דבר הוא מתכוין.
- 19 רמב"ם הלכות שבת פרק ז
- 20 הלכה ה
- 21 התולדה היא המלאכה הדומה לאב מאלו האבות, כיצד המחתיך את הירק מעט מעט לבשלו הרי זה חייב שזו
 22 המלאכה תולדת טחינה, שהטוחן לוקח גוף אחד ומחלקו לגופים הרבה, וכל העושה דבר הדומה לזה הרי זה
 23 תולדת טוחן, וכן הלוקח לשון של מתכת ושף אותו כדי ליקח מעפרו כדרך שעושים צורפי הזהב הרי זה תולדת
 24 טחינה.
- 25 רמב"ם הלכות שבת פרק ז
- 26 הלכה ט
- 27 העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בהעלם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת, כיצד הרי שזרע ונטע והבריך
 28 והרכיב וזמר בהעלם אחד אינו חייב אלא חטאת אחת שכולן אב אחד הן, וכן כל כיוצא בזה.